

Noui succese obținute de oțelarii dela I. S. S. Hunedoara

Echipele de topitori Poja Gh. Andruș Gheorghe și Horvat Aladar AU REDUS TIMPUL DE ȘARJARE IAR la 4 ore și 40 minute

Mocaragii Fercău Simion, Munteanu Abel și Roșu Ioan. AU REDUS TIMPUL DE INCARCARE A UNUI CUPTOR dela 2 ore la 20 minute

Eforturile oțelariilor dela I. S. S. Hunedoara au înregistrat rezultate din cele mai îmbucurătoare. Angajamentul luat de ei a fost îndeplinit și chiar depășit. Durata medie a șarjei de oțel a fost simțitor micșorată. De pildă: echipele Poja Gheorghe Andruș Gheorghe și Horvat Aladar, au izbutit să dea o șarjă în 4 ore și 40 minute. Paralel cu apta topitorilor dusă pentru scurtarea timpului

de șarjare și macaragii Fercău Simion, decorat cu Ordinul Muncii cl. III, Munteanu Abel și Roșu Ioan, organizându-și mai temeinic munca, au reușit - încă sporadic - să reducă timpul pentru încălzirea cuptorilor dela 2 ore la 20 minute. Trebuie subliniată strădania și priceperea cu care macaragii Mănuța Simion, conducând pentru prima dată o mână de șarjare prevăzută cu mașini noi

și diferite celorlalte a reușit să încarce cuptorul în numai 60 minute.

Insușești de succesele continue pe care oțelarii s-au obținut în primele 2 luni ale Planului, muncitorii topitori din schimbul 3 al tobei Băncăruș, și-au luat angajamentul de a-și spori eforturile pentru a mări productivitatea muncii cu 20 la sută, iar cei din schimburile Ripeanu și Vaslu cu 15 la sută.

Se împlinesc astăzi patru ani dela istoricul eveniment din 6 Martie 1945. Schimbarea de guvern cu s'a produs atunci prin lupta îndârjită a maselor muncitoare conduse și însușite de Partidul Comunist Român, a constituit baza dezvoltării ulterioare a regimului de democrație populară în țara noastră.

După eliberarea poporului român din robia hilleristo-antonescă la sfârșitul lunii August 1944 de către glorioasa Armată Sovietică, elicie burghezo-moșierești au continuat să rămână la conducerea Statului. Cu ajutorul aparatului de Stat militar-birocrațic, ele au căutat să impună mai departe poporului muncitor politica lor de clasă - de exploatare, asuprire și învrăjpire a poporului muncitor și de a pune bogățiile țării la dispoziția imperialismului anglo-american. Toți exploatareții laolaltă - moșieri, fabricanți bancheri și mari afaceriști - cău'au să facă și mai neagră viața poporului muncitor.

Impotriva acestei politici mărcave, impotriva odiosului aparat de Stat al elicie exploatareților, s'au ridicat masele muncitoare din țara noastră în frământata primăvară a anului 1945, cu toată îndârjirea izvoartă din sosea de dreptate a omului înfometat și asuprit alăta vreme.

Ce toată împotrivirea inversunată, cu tot sprijinul din afară, și cu toate pozițiile puternice din interior - rezistența claselor exploatare a putut fi înfrântă fără vărsări de sânge fără sacrificii prea mari din partea poporului muncitor.

Acest lucru a fost posibil datorită istoriceii victorii repurtate de Uniunea Sovietică în cel de al doilea război mondial, datorită faptului că țara noastră a fost eliberată de glorioasele Armate

Sovietice și datorită sprijinului politic și economic dat forțelor democratice din țara noastră de către Uniunea Sovietică.

Privind lucrurile prin această prismă, vedem că victoria dela 6 Martie 1945 a forțelor populare din țara noastră este o urmare directă a celei mai mari victorii a proletariatului mondial - Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Mărețe și numeroase au fost succesele obținute de poporul muncitor din țara noastră în această perioadă de patru ani sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu partidul său de avangardă.

În același timp, clasele exploatare au primit lovitură după lovitură, slăbindu-le pozițiile. Rezistența lor devine însă din ce în ce mai îndârjită.

O nouă lovitură a fost dată rămășițelor moșierești chiar acum câteva zile prin trecerea în proprietatea Statului ca bunuri ale întregului popor a exploatareților agricole ce mai rămăseseră în stăpânirea acestora după reforma agrară din 1945.

Țara noastră și-a dobândit acum adevărata independență. În plan internațional, ea a fost smulșă de sub influența economică și politică a cuceririlor imperialiste, devenind un factor activ și puternic în lărgul păcii și democrației în fruntea căruia se afla bastionul libertății și independenței popoarelor - invincibila Uniune Sovietică.

Îndeplinind cu succes sarcinile prevăzute în Planul de Stat pe 1949 - primul nostru plan de Stat - oamenii muncii din Republica Populară Română vor adăuga o nouă verigă lanțului cuceririlor înregistrate dela 6 Martie 1945 încoace, pe drumul dezvoltării regimului de democrație populară spre socialism.

Electricienii dela mina Jieș-Lonea au muncit voluntar la lucrările de electrificare a comunei Pui

Pentru a sprijini țărâniile muncitoare în lupta ei pentru lichidarea mizeriei și înlăturarea țesut de regimuri burghezo-moșierești din trecut, îndrumași de organizația de Partid, electricienii Melzer Mihai, Rogojan Vasile, Boglea Ioan, Tocaci Ioan, Perșa Gheorghe și Ursu Remus, dela mina Jieș-Lonea, s'au de-

(continuare în pag. III-a)

Continuând rezultatele obținute până acum

Turnătorii dela Atelierele Centrale Petroșani, trebuie să lupte pentru reducerea rebuturilor

La Atelierele Centrale Petroșani, muncitorii obțin rezultate din ce în ce mai bune în lupta pentru reducerea rebuturilor.

În luna Ianuarie la turnătorii de oțel, din cauză că formele pentru turnat nu erau bine umplute, numeroase piese erau aruncate la rebut. Rebuturi se produceau și din cauza calității inferioare a oțelului topit, care după turnare prezenta porozități, precum și din cauza că formele de turnare nu erau făcute la dimensiunile cerute.

Toate acestea, au contribuit ca în luna Ianuarie, rebuturile la turnătorii de oțel să atingă un procent de 14,26 la sută. În luna Februarie, urmând

indemnurile organizației de Partid, turnătorii de oțel și-au analizat cauzele care au contribuit la creșterea procentului de rebuturi, pentru a fi lichidate.

Pentru a produce un oțel de bună calitate a fost pus în funcțiune cuptorul electric de oțel care are capacitatea de șarjare de 1000 kg - fost în reparație, cu care se poate obține oțel de calitate bună.

Turnătorii au acordat o atenție mai mare confecționării formelor de turnat, precum și turnării oțelului în forme și astfel procentul de rebuturi pe luna Februarie a fost redus la 2,35 la sută.

Nu același rezultat în redu-

(continuare în pag. III-a)

In vederea campaniei însămânțărilor de primăvară

Muncitorii dela uzinele metalurgice din Cugir au executat la timp și în bune condițiuni mii de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole

În vederea reluării campaniei însămânțărilor de primăvară și pentru ca aceasta să se desfășoare în bune condițiuni, regionala S. M. T. Sibiu a comandat la Uzinele Metalurgice din Cugir, o serie de piese de schimb ca: becuri pulverizatoare, pompe de injecție, corpi pulverizatori, tijă de reglare și duze, piese la care se produceau defecțiuni frecvente la tractoare și din care cauză lucrările de însămânțări ar fi putut fi stânjenite.

Muncitorii cugireni - îndrumași de organizația de Partid și conștienți că de felul cum vor executa cu precizie și la timp piesele de schimb pentru tractoare și mașini va depinde în mare măsură realizarea planului de însămânțări - au pornit la întreceri socialiste, divizându-și munca pe secții și

pe echipe. Frezori, lăcătuși și șlefuitori, cu toții au muncit și la 18 Februarie lucrările au fost terminate.

Comisia care a recepționat piesele executate la uzinele Cugir a constatat - pe lângă faptul că lucrările au fost executate în termenul fixat - că piesele au fost lucrate cu multă precizie, iar „lipsa rebuturilor la întreaga comandă compusă din mai multe mii de piese denotă o înaltă tehnicitate a muncitorilor dela Cugir.

Realizările muncitorilor din Cugir oglindesc dorința lor de a contribui activ la întărirea sectorului socialist din agricultură, chează la îmbunătățirea nivelului de trai al întregului popor muncitor din țara noastră.

I. GROZĂVESCU
CORRESPONDENT

(continuare în pag. III-a)

Povestea unei uzine electrice

de H. N. DOREANU

Povestea pe care vreau să o spun se poate începe mergând cu gândul înapoi, mult de tot, când poate, în albia pârâului „Isvor” curgea lapte și miere. Dar nimeni nu vorbește de așa ceva și din moși-strămoși se știe doar, că râul purta în malca sa numai unde cristaline sau turburi, căle odată amestecate cu lacrimi. Da, a dus și lacrimi pârâul, fiindcă pe malurile lui s'au așezat conace de-ale grofilor și-apoi chiaburii care își tot rotunjeau, prin jaf, pământurile lor făcând zile amare sărăcimii.

Așa cunosc țărâniile din Pui pârâul: când nebun și turbure, aducând șuvoaiele dela munte peste pământurile lor sărace, muncite cu multă trudă, când limpede și cuminte ca un bălău, învărtindu-le câte o biată roată de moară cioplită cu barda. Și nu s'au gândit nici unul dintre țărâni că râul ar putea face mai mult decât atât.

Dar povestea poate începe și de-atunci când le-a venit altora

în cap că râul le poate fi de folos. Asta s'a întâmplat acum 11-12 ani. În preajma alegerilor de atunci s'a svornit deodată în comună că Puiul va fi electrificat. Au venit apoi în sat și domniile „leputați” aducând cu ei sacul de promisiuni. Avocatul Tirea, doctorul Bocănic, preotul Daju și alții ca ei, au început să le vorbească țărânilor despre ceea ce le vor face dacă li vor alege. Le-au dat marea cu sarea, iar despre uzina electrică, asta nici nu mai încăpea vorbă. În curând după alegeri, le va face uzina și Puiul va fi luminat electric.

Iaca, alăția ani au trecut de atunci și puieții tot gazornița au trebuit să o folosească. În anii grei ai războiului, când nemții ne-au luat tot petrolul, erau siliți să stea mai mult pe întuneric. Și-atunci, la lumina jucăușe și săracă a flăcărilor din vetre, își aduceau aminte...

— Ce ne-au făcut „domniile” — se gândeau — am dat mai bine de 1.000.000 lei, bani buni pe vremea aceea, i-am dat din

sărăcia noastră și uzină electrică tot nu avem. Și-apoi consiliul comunal? Tot în preajma alegerilor din „37” s'a apucat să vorbească de electrificare. Era pe-atunci președinte unul Ștefănescu, un fost prefect care-și cumpăraseră la noi casa și pământ. A știut cu vorbe și planuri să ne lege la ochi...

Așa își omorau timpul în serile lungi de iarnă, vorbind de necazurile lor. Așa, stând meru în întuneric, au început să nu mai creadă nimic din promisiunile domnilor, dar să nu mai aibă prea mare încredere nici în puterile lor.

Anii însă s'au surs repede. Ca și apele pârâului. Dar dacă râul a rămas tot același de sute de ani, limpede sau involburat, apoi vremea din urmă a adus multe schimbări.

Ei când au intrat ei pentru prima dată cu plugurile în pământurile moșierilor. Asta le-a mers la inimă și i-a înbărbălat:

(continuare în pag. III-a)

Să cunoaştem Ţara Socialismului

Comisiile permanente ale Sovietelor comunale

de N. KASIMOV

În Uniunea Sovietică s'au făcut şi statorment de mult nume- ruse forme de atragere în masă a oamenilor muncii la opera de administrare de Stat. Un loc deosebit revine în această privinţă comisiilor permanente ale Sovietelor comunale (locale), care reuneşte sute de mii de deputaţi şi activişti. Aceştia dau un ajutor de nepreţuit Sovietelor în direcţia întăririi legăturilor cu oamenii muncii, în direcţia unei utilizări ample a iniţiativii şi activităţii cetăţenilor.

Însă i denumirea de „comisiile permanente” vadeşte că ele sunt create pentru întreaga perioadă de împuţernicie a Sovietelor. Comisiile sunt alese dintre deputaţi la primele şedinţe (sesiuni) ale Sovietelor comunale, sunt organe auxiliare ale acestora şi nu sunt subordonate decât Sovietului care le-a creat.

Misiunea comisiunilor permanente este aceea a evidenţia nevoile şi trebuinţele populaţiei, a pune concluziuni la diferite chestiuni ce sunt puse de către comitetele executive pe ordinea de zi a şedinţelor Sovietelor, a lua parte activă la dezbaterile lor. Comisiunile permanente pot exercita în ramurile lor respective un control asupra îndeplinirii de către instituţiile şi organizaţiile locale a hotărârilor Sovietelor şi comitetelor executive ale acestora, precum şi a hotărârilor organelor sovietice superioare. Comisiile îşi supun concluziunile şi propunerile spre dezbateri la şedinţele comitetelor executive sau sesiunile Sovietelor.

Pentru a arăta cum lucrează comisiunile permanente, credem că este de ajuns să arătăm câteva exemple.

După alegerile pentru Soviete, ce au avut loc în Ianuarie 1948, prima sesiune a Sovietului sectorului Kuibăşevski din Moscova a ales nouă comisiuni permanente. Să vedem cum lucrează unele din acestea.

Iată comisiunea instrucţiei publice. Ca preşedintă a acestei comisiuni sesiunea a ales-o pe deputata Tatiana Pelrowna Savoskina. La prima ei şedinţă organizatorică, comisiunea a ales un vicepreşedinte şi un secretar şi a stabilit atribuţiile membrilor acestei comisiuni.

„Am fi dorit să abordăm deodată toate chestiunile — povestise Tatiana Savoskina — însă această dorinţă ascundea o primădie, aceea de a risipi şi fă-

rămiiţa forţele. Comisiunea a hotărât să-şi concentreze atenţiunea asupra sarcinilor, ce au o importanţă hotărâtoare în momentul dat. Pentru primul timp am inclus în planul de lucru numai două chestiuni: verificarea activităţii şcolilor pentru tineretul muncitoresc şi supravegherea calităţii învăţământului în ultimele clase ale şcolilor secundare”.

Comisiunea permanentă a dovedit destul de stăruitoare în atingerea s'opului pe care şi l-a fixat. Ea a atras la exercitarea controlului un număr de 15 pedagogi experimentaţi. Studiind starea în care se află şcolile pentru tineretul muncitoresc, comisiunea nu s'a mărginit la observaţiile ce au fost făcute directorilor acestor şcoli în decursul cercetărilor. Din iniţiativa ei o serie de chestiuni principale au fost luate în discuţie la o şedinţă a comitetului executiv. În afară de funcţionarii aparatului au asistat la şedinţa comitetului executiv directori şi profesori ai multor şcoli, cât şi membrii comisiunii. Şeful secţiunii de instrucţie publică a sectorului, Belkin a făcut un raport, iar preşedinta comisiunii Savoskina — un coraport. Proiectul hotărârii prezentat de comisiune a fost adoptat fără vreo schimbare.

Interesante materiale oferă metodele de lucru ale comisiunii permanente pentru locuinţe, al cărei preşedinte este Boris Andreievici Golovkin. Această comisiune a ascultat rapoartele informative ale conducătorilor direcţiei locuinţelor şi birourilor de reparaţiuni asupra stării de lucruri în sânul acestor organizaţii. Observând că unele instituţiuni nu îndeplinesc la timp formele legale pentru a înregistra listele, cuprinzând lucrările de reparaţiuni ale clădirilor, comisiunea a atras atenţiunea direcţiei locuinţelor asupra necesităţii de a obţine o anumită ordine în această privinţă. După trecerea unei săptămâni comisiunea a verificat cum este îndeplinită recomandarea ei, notând în procesul ei verbal că listele respective sunt acum întocmite la timp, iar reparaţiile nu întârzie.

Comisiunea a dat ajutor conducătorilor birourilor de reparaţiuni să găsească şi să pună în acţiune rezervele interioare care asigură îndeplinirea exactă a programului lucrărilor de

reparaţiuni. După statul inginerului Krasnov, membru în această comisiune birourile de reparaţiuni au transferat pe zăgăvii disponibili la muncă de acoperire a caselor, s'au apucat să facă reparaţiuni capitale la caminele muncitoresci, au început să pregătească la timp materialele de construcţie şi să utilizeze mai amplu mecanismele. Birourile de reparaţiuni au răzuit deosemena de acord că nu e bine să-şi risipească forţele la mai multe obiecte, ci să stabilească o ordine riguroasă în care urmează să se facă reparaţiile.

Comisiunea a grupat în jurul ei cei 400 cetăţeni, care formează activul ei. Ei ajută comitetului executiv al sectorului să pună ordine în domeniul gospodăriei comunale şi a locuinţelor, în industria locală, o rolărea sănătăţii publice, alimentare publică, în învăţământ, etc.

Allându-se în mijlocul grosului poporului, comisiunile permanente împreună cu toţi oamenii muncii desfăşoară o luptă încordată pentru propăşirea continuă a economiei naţionale, pentru realizarea cu succes a planului cincinal stalinist post-belic.

Stalinogorsk oraşul minerilor

Stalinogorsk este unul din cele mai tinere oraşe ale Uniunii Sovietice. El nu are nici 20 de ani. Oraşul s'a ridicat în timpul planurilor cincinale staliniste pe locul unui mic oraşel muncitoresc, din care astăzi n'a mai rămas nimic urmă.

Stalinogorsk este centrul bazinului carbonifer din regiunea Moscovei. În timpul războiului, oraşul a fost distrus în mod barbar de hitlerişti, minele distruse şi arse, casele şi întreprinderile făcute scrum.

Imediat după terminarea războiului, organizaţiile oraşeneşti sovietice şi locuitorii oraşului s'au apucat energic de reconstrucţia lui.

Munca de reconstrucţie înainta într'un ritm atât de rapid, încât în scurt timp oraşul a fost de nerecunoscut. Printr'o hotărâre specială a Comitetului executiv regional al Moscovei, constructorii au primit premii mari, iar oraşului i s'a acordat ordinul „Steagul Roşu”.

Astăzi Stalinogorsk este un nou oraş socialist, construit după un plan bine

chibzuit, cu străzi asfaltate, bulevarde late pline frumoase, multe grădini şi parcuri. De ambele părţi ale străzilor sunt blocuri noi cu multe etaje, cu locuinţe confortabile pentru mimeri.

Oraşul se poate fâli cu Palatul lui de cultură. În spaţioasa sală de spectacole a acestuia, arhiplină în fiecare seară, muncitorii ascultă opere, concerte, vizionează filme, piese de teatru. De un mare succes se bucură Ansamblul de cântăce şi dansuri format din mimeri.

La Stalinogorsk se află administraţia combinatului carbonifer „Moskvougol” una din cele mai mari industrii carbonifere din Uniunea Sovietică. Combinatul „Moskvougol” cuprinde o serie de trusturi şi zeci de mine. Toate întreprinderile combinatului sunt complet mecanizate. În felul acesta au fost create toate condiţiunile pentru a elibera pe mineri de cele mai grele procese de muncă subpământeană. Ultimele succese de muncă ale minerilor sovietici sunt o mărturie evidentă a ritmului în care se desfăşoară munca.

O nouă formă a întrecerii socialiste:

Regia proprie de brigadă

În Ural, Uzina de rulmenţi pe bile este iniţiativa unei noi acţiuni denumită „regia proprie de brigadă”. În ce constă sensul ei, ce înseamnă regia proprie de brigadă?

În anul 1948 s'a iniţiat în industria sovietică o campanie pentru economisirea mijloacelor de producţie. Muncitorii fruntaşi au făcut zeci de propuneri pentru reducerea la minimum a cheltuielilor şi pentru a folosi raţional fie are bun al Statului. Stahanoviştii secţiunii de rulmenţi pe bile, în special, au propus să se introducă un nou sistem de ţinere în evidenţă a cheltuielilor materiilor prime, a uleiurilor de uns şi a materialelor: „regia proprie de brigadă”.

La început au lucrat după noul sistem două brigăzi — a lui Prokudin şi a lui Iestuhov. Apoi numărul brigăzilor cu regia proprie a început să crească necontenit. În secţiuni, au fost stabilite norme precise pentru consumul uleiurilor de uns, al instrumentelor şi al cercurilor de şlefuire, la o unitate de producţie. Brigăzile le primeau după un calcul precis şi tot atât de strict prezentau evidenţe despre cheltuielile respective. Rezultatele muncii, chiar după prima lună, s'au dovedit foarte bune. Astfel, brigada lui Prokudin a făcut economii în cercurile de şlefuire şi uleiuri de uns, în valoare de 4500 ruble.

Noul sistem s'a dovedit a fi avantajos — şi pentru întreaga

uzină şi pentru brigăzi. S'au îmbunătăţit considerabil indicii economici ai secţiunilor şi în acelaşi timp a crescut salariul muncitorului care primeşte premii pentru economiile făcute. Astăzi, în această uzină sunt 20 de brigăzi cu regia proprie.

În regia proprie de brigadă şi-a găsit expresia sentimentul cointeresării vitale a muncitorului sovietic cu soarta întreprinderii sale. În Uniunea Sovietică oamenii muncii sunt adevăraţi stăpâni ai uzinelor şi fabricilor lor. De aceea, întregul colectiv s'a încadrat în planul desfăşurării unei munci rentabile, realizând astfel peste 5 milioane ruble economii peste plan.

Siberia văzută de un englez

Tom Murray, Secretarul Asociaţiei Scoţia — URSS, întors recent din Siberia a declarat că vizitând Novo-Sibirsk-ul, a constatat că mari industrii de biciclete, maşini agricole, radio, sticlărie, au apărut acolo ca din pământ. În magazine se găsesc aceleaşi varietăţi de articole ca la Moscova. Măcelăriile erau pline de carne, păsări şi ouă. Nici un articol nu e raţionalizat.

Înfăţişarea copiilor din acest oraş este minunată. Toţi sunt sănătoşi, puternici şi bine îmbrăcaţi.

În oraş funcţionează 100 de şcoli.

Realizările în producţie ale uzinei au asigurat succesele în domeniul culturii şi vieţii de toate zilele. În anul 1948 uzina a construit 3 mari case de locuit, în care au primit locuinţe 150 de familii, printre care familiile mecanicului Cernicov, a strungarului Scepelovski, a şlefuitorului Berestov, a tâmplarului Gurianov, a maistrului Săsev şi ale multor alora.

Pentru odihna muncitorilor, pentru tratament şi alte necesităţi Organizaţia Sindicatelor Profesionale a uzinei, a cheltuit 800 mii de ruble. Fiecare al 9-lea muncitor al uzinei s'a odihnit în anul trecut la un sanatoriu sau casa de odihnă.

Înainte de Revoluţie, Novo-Sibirsk-ul era un sat. Astăzi el are 250.000 de locuitori. Muncitorii locuiesc în apartamente frumoase, multe din ele având telefon. Pentru convorbirile locale nu se percepe nicio taxă.

Viaţa culturală a Novo-Sibirsk-ului este deosebit de animată. În oraş funcţionează o operă, un teatru, o orchestra simfonică cu 100 de orchestranţi şi mai multe sute de asociaţii teatrale de amatori. Teatrul „Flacăra Roşie” este specializat în piese pentru copii şi în teatru de păpuşi.

Un concert original, în locuinţa unui miner

Un concert al artiştilor filarmonice regionale, a fost organizat la locuinţa lui Pantelei Rândin, miner dela mina „Artem” a trustului „Voroşilovugoli”. Concertul a avut în program fragmente din operele compozitorilor

Ceaicovski, Glinka şi Rahmani-nov.

La concert au asistat şi muzafirii lui Pantelei Rândin, stahanovişti de vază dela minele de cărbuni. După concert a urmat un schimb de impresii între muzafirii şi gazdă.

DIN CAMPUL MUNCII

La bobinarea electromotoarelor pentru ventilatoarele din mină se obține economii de timp și materiale

Ae isirea minelor de cărbuni e de foarte mare însemnătate. Pentru a face aerisire, aerul viciat, gazul metan, bioxidul de carbon și fumul produs de locomotivele Diesel, n-ar putea fi scos din mină, iar mizeria n-ar putea lucra.

Aerisirea în mină se face cu ajutorul ventilatoarelor puse în funcțiune de electromotoare capsulate, care funcționează tot timpul.

Datorită faptului că funcționează neîntrerupt, electromotoarele dela ventilatoarele din mină se uzează, necesitând a fi rebobinate din timp în timp.

Bobinarea acestor electromotoare se execută la secția electrică a Atelierele Centrale Petroșani. Pentru bobinarea unui asemenea electromotor era nevoie de 3,9 kg. sârmă de bobinaj, precum și munca a doi bobinatori timp de 6+ ore — adică în total 128 ore de muncă, iar motoarele bobinate nu prezentau suficientă siguranță.

Pentru a reduce timpul de lucru la acest bobinaj și pentru a înlătura neajunsurile provocate de arderea deasă a electromotoarelor, tovarășul Bara

Lutovic, subinginer la secția electrică, a propus electricienilor să bobineze electromotoarele după un sistem nou, mai bun, lucru care a fost primit cu bucurie de bobinatori.

Și iată cum: Bobinele nu mai sunt făcute cu mână în interiorul statorului — operație foarte anevoioasă — ci se fac bobine bu late pe șablon, care apoi sunt introduse în canalele statorului. Prin aceeași, pe lângă că timpul de

lucru pentru bobinarea unui electromotor a fost redus dela 128 ore la 80 ore și se realizează și o economie de 20 la sută la sârma de bobinaj.

Bobinate după acest nou sistem, electromotoarele funcționează cu același consum de curent și aceeași putere, însă prezintă o siguranță mai mare și o durată de funcționare mai lungă.

I. HERMAN coresp.

Turnătorii dela Atelierele Centrale Petroșani trebuie să lupte pentru reducerea rebuturilor

(Urmare din pag. 1-a)

căreia procentului de rebuturi l-au avut turnătorii de fontă. În luna Ianuarie procentul de rebuturi a fost de 9,79 la sută iar în luna Februarie de 6,70 la sută. La această secție, rebuturile s'au menținut la un procent ridicat, din cauza formelor, care nu sunt bine executate, deși fonta turnată e de bună calitate.

Lupta pentru reducerea procentului de rebuturi trebuie dusă cu toată tăria la turnătoriile de oțel și fontă dela

A. C. P. Pentru că în afară de timpul pierdut și materialele irosite cu aceste rebuturi și muncitorii altor secții își irosesc munca la piesele prost turnate, a căror defecțiune nu poate fi constatată la început.

În luna Februarie, pentru prelucrarea pieselor de proastă calitate s'au pierdut la piesele de fontă 3460 minute, iar la piesele de oțel 5400 minute, ceea ce înseamnă 148 ore de muncă prestate în zadar, cheltuieli de regie și pierderi de materiale.

NOTE SI COMENTARII

Extragerea cărbunelui din mine necesită o însemnată cantitate de material lemnos, care este adus din diferite exploatare forestiere.

Muncitorii dela depozitele de lemn de pe lângă minele de cărbuni, întâmpină multe greutăți din cauza felului cum este încărcat lemnul în vagoanele expediate de exploatare forestiere. Una din cele mai mari greutăți este aceea că buștenii nu sunt încărcăți în vagoane după mărime.

Spre exemplu, în vagonul nr. 451.536, sosit în una din zilele trecute la depozitul de lemn al minei Petrifa, au fost încărcate lemne cu lungimi de 2,5 m., 3,5 m., 4 m. și 5 m. Acest vagon, neputând fi manevrat lângă

stivele cu lungimile respective, a fost descărcat într'un singur loc. Apoi, muncitorii au trebuit să transporte lemnul cu brațele la stivele respective, fapt care a necesitat mână și timp de lucru de trei ori mai mult decât pentru un vagon încărcat cu lemn bine sortat.

Asemenea cazuri se întâmplă destul de des, din care cauză cresc cheltuielile de regie scumpind prețul de cost al cărbunelui.

Pentru lichidarea acestui neajuns e necesar ca muncitorii exploatare forestiere să acorde o atenție mai mare la încărcarea lemnului pentru armare, necesar minelor de cărbuni.

I. ORBAN
coresp. vol.

Electricienii dela mina Jieț-Lonea au muncit voluntar la lucrările de electrificare a comunei Pui

(Urmare din pag. 1-a)

plasat în comuna Pui, unde au muncit voluntar la lucrările de electrificare a comunei.

În cadrul acestei acțiuni s'au montat 22 izolatoare și s'au întins firele electrice pe toată distanța pe care au fost înfipti stâlpii de susținere.

Țăranii muncitori din comuna Pui, au primit această acțiune cu deosebită bucurie, iar electricienii dela Lonea și-au luat angajamentul de a presta încă trei zile de muncă voluntară pentru electrificarea comunei Pui.

L. MARIAN
coresp. vol.

(Urmare din pag. 1-a)

tot e cineva care se mai gândește la noi, la cei trudiți, își ziceau. Și-câte nu s'au mai întâmplat decând nemții au fugit ca un gând rău, alungați din urmă de Armatele Roșii. Și de aici începe povestea cea adevărată.

În anii grei de secetă, ca nici odată, și-au găsit un sprijin și un ajutător față de chiaburii care voiau să le ia totul pentru o mână de porumb: organizația de Partid. Acolo totdeauna găseai o vorbă bună, un sfat, o îmbărbătare. Acolo au aflat că lumea s'a schimbat în bine pentru cei ce muncesc, că roadele muncii de acum vor fi ale poporului.

Și în vara asta, când tovarășii dela Partid le-au spus că vor avea uzină electrică în sat doar un gând i-a întunecat: cum se poate așa ceva? — Auzi! până în primăvară să ai lumină în sat. Știu că acum, de când la cărma țării au venit oameni ridicați din popor, nu se mai spun vorbe goale. Dar atât de repede să faci din vorbă faptă, asta nu prea înțelegeau cum s'ar putea.

Dar tot dela Partid le-a venit lămurirea. Așa fac în Uniunea Sovietică colhoznicii: au pus și pun mână dela mână, dar pun mâinile și pe scule. Și din mâinile lor harnice ies cămine culturale, școli, uzine electrice. Satele lor sunt floare.

D'apoi la doi pași de Pui, la Livezeni, n'au făcut brigadierii în câteva luni ceea ce n'au făcut cei din trecut în zeci de ani? Și cum? Prin muncă voluntară. — Așa le-a vorbit secretarul organizației de Partid țăranilor la o adunare populară.

S'au gândit ei, s'au sfătuit — Da, acum muncim pentru noi — s'au însuflețit — de ce n'am face

Povestea unei uzine electrice

uzina așa cum s'au făcut sute de mii în Uniunea Sovietică.

Facem! au strigat cei mulți.

Nu facem. — șopteau alții. Așa ia erau chiaburii. Dar șușolile lor au fost zadarnice, căci lucrul a și început.

Ce e drept, mergea cam greu: era în plină vară și munca dela câmp dădea zor fiecăruia. Dar tot nu s'a lăsat. Cu membrii de Partid în frunte, urmându-le pildele de hărnicie și dragostea de muncă pentru obște, țăranii muncitori din Pui au săpat un șanț de jumătate kilometru să facă legătura între Isvor și canalul uzinei. Din banii adunați, s'a cumpărat un dinam de 35 kw.

Toamna și iarna au venit cu ploii și îngheț. Au împiedecat muncile. Și nici lucrul nu era desul de bine organizat.

Dar țăranii au căpătat acum alți ochi și au găsit un rost nou părăului. De aceea s'au holărit cu orice preț să-l supună: să-i croiască albie pe unde ei vor, să-i ia puterea prin roata cu cupe și s'o imprăștie dela dinam prin fire, sub formă de lumină, în casele lor și pe străzi.

Tovarășii dela Partid i-a îndemnat din nou: — Să nu ne lăsăm fraților! Dacă am hotărât ea la primăvară să avem lumină în sat, să avem.

Învățând din greșelile trecutului, au format un comitet, iar secretarul organizației de Partid a propus să se muncească după un plan în așa fel încât uzina să fie terminată înainte de a începe muncile agricole de primăvară.

Fiecare membru din comitet

și-a luat apoi sarcini de a căror bună îndeplinire răspundea. Unul s'a angajat să procure materialele necesare construcției și instalațiilor electrice, alții să coordoneze și să controleze fazonarea și instalarea stâlpilor, alții să sape gropi și să instaleze stâlpii, să termine zidirea și acoperirea uzinei, alții să înceseze bani. Toale sarcinile s'au împărțit pe zile și în fiecare zi se făcea câte ceva. La ședințele de analiză a muncii fiecare avea ceva nou de spus: ba s'a terminat instalarea celor 60 stâlpi, ba noua albie a isvorului — jghiabul — e terminată, și lucrările tot înainteau.

Pela porți chiaburii încercau însă să oprească pe câte unul: — De ce să lucrați atât. Uite eu nu merg. De ce să ascultți tot ce se spune la Partid.

Dar oamenii au înțeles de ce încercau chiaburii să-i ia cu vorbe mieroase dela lucru cu toate că și ei ar fi putut trage foloase depe urma electrificării. Au înțeles țăranii muncitori de ce le era ciudă chiaburilor că fac și ored ceea ce zice Partidul: fiindcă atâtă timp cât sărăcimea e alături de partid, atâtă timp e puternică. Și asta nu vroiau chiaburii. De aceea când au văzut că cu vorbe viclene nu pot face nimic le-au strigat mândrii: — Credeți o să faceți ceva pe-tecoșilor! N'au făcut domni eu mintea luminală și vreți să faceți voi...

Vorbe în vânt, pentru că cei mulți tot veneau la lucru cu drag.

Toloianu Augustin e de acum bătrân, dar el și cu încă vreo

30 de membri de Partid a eșit din prima zi la lucru. Și de atunci a muncit voluntar mai bine de 40 de zile. La fel ca el sunt Pau Victor și Florea Cornel și Matei Ioan și câți alții.

Ba, s'a mai întâmplat și altceva. Acum, către sfârșitul lui Februarie, vreo 6 UTM-iști dela Lonea au venit să instaleze izolatoarele albe de porcelan și sârmele, pe stâlpi. Atâta hărnicie ca la ei s'a pomenit mai rar. Dar din ziua aceea țăranii vin parcă mai cu drag la muncă, le-a crescut încrederea în forțele lor: au văzut că nu sunt singuri, că au alături de ei pe muncitorii dela orașe. Asta-i îmbărbătătoare.

Breben Silvestru și Cornea Gavril au venit zilele trecute singuri la primărie, fără să-i cheme nimeni, să ajute și ei cu ce pot electrificarea comunei. Au auzit că nu prea sunt bani pentru sârmă și s'au socotit. — De ce să nu dăm că doar pentru noi dăm și vedem cu ochii noștri ce bine sunt întrebuințați banii.

La fel și Mihai Silviu, țăran nevoiaș, a venit și el la primărie. A muncit voluntar dar din toată sărăcia lui a rupt 100 lei să-i dea pentru uzină, pentru uzina care a devenit dragă tuturor.

Tot decând au venit muncitorii dela Lonea, cei din capul satului, de către Răul-Bărbaț, fără să le spună nimeni nimic, s'au apucat să sape singuri gropile pentru stâlpii ce au mai rămas de instalat.

Și acum, când totul e pe terminate, și școlile încep să se

închee, comitetul a făcut un mic bilanț: bărbați, femei, tineri și bătrâni, toți au muncit aproape 12.000 mii de ore voluntare.

Nu e puțin, fără îndoială, dar nici ceea ce au făcut ei nu e lucru mic. Satul va fi de-acum luminat de 40 de becuri, aparatul de radio dela căminul cultural va putea fi pus în funcțiune, seara fiecare va putea citi „foaia” sau o carte bună la lumina electrică. În Pui înținericul începe să se desframe, să se imprăștie.

Fiecare va putea nu peste mult timp să răsucescă doar de un buton și întreaga-i casă să fie inundată de lumina din globul de cleștar atârnat de tavan.

Totul, e terminat acum. Mai trebuie instalată roata cu cupe și se așteaptă să sosească sârma. Țăranii din Pui au un plan pe care vor cu ori ce chip să-l îndeplinească: acum în jurul zilei de 6 Martie să ardă primele becuri în sat, fiindcă ziua de 6 Martie le-a adus lor lumina.

Acasta e povestea uzinei electrice. E o poveste fără împărați milostivi și buni, fără vrăji și vrăjitoare, fiindcă e o poveste adevărată care vorbește de munca făcătoare de minuni a omului, de biruința lui asupra naturii pe care începe să și-o supună.

Dar pare să n'arbă sfârșit! — ar zice cineva.

Este adevărat, fiindcă povestea uzinei electrice din Pui este doar o frântură dintr'o altă mai lungă, mai frumoasă și mai plină de minunății, pe care dela 6 Martie încoece, cu un avânt mai mare, fiecare — cu mâna condusă sigur de către Partid o serie cu ciorăni, cu plugul sau condeiul, la orașe și sate, pe întregul cuprins al Republicii noastre.

H. N. DOREANU

◆ EVENIMENTELE ZILEI ◆

Apelul Comitetului de inițiativă al Congresului Intelectualilor din R. P. R. pentru pace și cultură

Comitetul de inițiativă al Congresului Intelectualilor din R. P. R. pentru pace și cultură a lansat un apel în care după ce subliniază că omenirea a avut de îndurat suferințe de nelucru datorită celui de al doilea război mondial pregătit de imperialismul din lumea întreagă și deslănțuit de hoardele fasciste, și că numai datorită măreței Tării a Socialismului și Armatei sale de neînvingătoare, cultura și civilizația umană au fost salvate de la pierdere, spune:

În Republica Populară Română nu domnesc capitaliștii și moșierii, nu comandă imperiaștii. Republica Populară Română este o țară liberă și independentă a poporului muncitor, prietenă și aliată a Marii Uniuni a Republicilor Socialiste Sovietice.

Dintr'un avan post imperialist, agresiv, antisovietic, țara noastră s'a transformat într'un factor de pace, participant activ la puternicul front al democrației și socialismului, condus de U.R.S.S.

În continuare arătând noile rapoarte create prin lupta Partidului între elita muncitoare și intelectualitatea progresistă, analizând momentul actual al culturii noastre, apelul spune:

În opera de construire a socialismului, noi intelectuali, avem un rol imens. Partidul Muncitoresc Român ne cheamă să ne însușim temeinic știința marxist-leninistă, să transmitem cultura progresistă poporului muncitor. Mergând pe drumul des-

chis de cultura sovietică, să valorificăm oricât tot ce a fost dat nitării sau falsificat din opera înaintașilor, de către regimul burghozo-moșieresc și să asigurăm înflorirea culturii, naționale în formă și socialistă în conținut.

Au trecut patru ani de când Armatele Sovietice au zdrobit mașina de război fascistă. Dar, imperialismul ațâță la un nou război.

Împotriva lor se ridică frontul democrației și antiimperialist în frunte cu URSS, ale cărui forțe cresc și se întăresc necontenit. El ală imperialismului lovitură după lovitură.

Dând urmare hotărârii Congresului de la Wrocław, vă chemăm în zilele de 29, 30 și 31 Martie la Congresul Intelectualilor din Republica Populară Română, pentru pace și cultură, Congres ce se va ține la București și va avea următoarea ordine de zi:

- Lupta pentru pace și rolul intelectualilor;
- Cultura sovietică, factor de asigurare a păcii;
- Creațiunea științifică, literară și artistică din RPR în slujba păcii și culturii;

Productia agricolă bulgară va crește cu 15 la sută față de nivelul dinainte de război

SOFIA, 5 (Radio) Începând de la 1 Ianuarie 1949, Bulgaria a pășit la îndeplinirea sarcinilor prevăzute pentru primul an din planul cincinal. În planificarea economică s'a

pus accentul în primul rând pe planificarea agriculturii. În anul 1949, producția agricolă va trebui să depășească nivelul dinainte de război cu 15 la sută.

În planificarea economică s'a pus accentul în primul rând pe planificarea agriculturii. În anul 1949, producția agricolă va trebui să depășească nivelul dinainte de război cu 15 la sută.

În planificarea economică s'a pus accentul în primul rând pe planificarea agriculturii. În anul 1949, producția agricolă va trebui să depășească nivelul dinainte de război cu 15 la sută.

În planificarea economică s'a pus accentul în primul rând pe planificarea agriculturii. În anul 1949, producția agricolă va trebui să depășească nivelul dinainte de război cu 15 la sută.

În planificarea economică s'a pus accentul în primul rând pe planificarea agriculturii. În anul 1949, producția agricolă va trebui să depășească nivelul dinainte de război cu 15 la sută.

A. I. VAȘINNSKI a fost numit Ministru de Afaceri Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA, 5 (Radio). — Tass transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al URSS a eliberat pe V. M. Molotov, vice-președintele Consiliului de Miniștri al

URSS din sarcinile sale de Ministru de Afaceri Externe și a numit pe A. I. Vășinski ministru de Afaceri Externe al Uniunii Sovietice.

M. MENICICOV a fost numit Ministru al Comerțului Extern al U. R. S. S.

MOSCOVA, 5 (Radio) Prezidiul Sovietului Suprem al URSS. a eliberat pe A. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al URSS,

din sarcinile sale de ministru al Comerțului Exterior și a numit pe M. Menicicov ministru al Comerțului Exterior al Uniunii Sovietice.

În timp ce președintele interimar al Chinei Kuomintangului afirmă dorința de pace

Avioanele Kuomintangului, fabricate în Statele Unite atacă mișelește orașele și satele chineze

SHENSI DE NORD, 5 (Radio) Agenția CHINA NOUĂ transmite:

În timp ce președintele interimar al Chinei Kuomintangului afirmă dorința de pace, avioanele Kuomintangului,

fabricate în Statele Unite atacă în mod mișeleșc orașele din partea de Nord a fluviului Yang-Tse. Bombele incendiare au distrus numeroase locuințe și bunuri ale oamenilor pașnici.

Creșterea rapidă a șomajului în țările subjugate de „planul Marshall”

Biroul Internațional al Muncii semnalează o creștere rapidă a șomajului, în special în Franța, Germania și Belgia, ce au aderat la „Planul Marshall”. În Franța, numărul total al șomerilor s'a dublat față de anul trecut. În Belgia, 13,4%

din numărul total al lucrătorilor sunt fără lucru, în Germania occidentală numărul șomerilor a trecut cifra de 1 milion. În Italia există în prezent 2.500.000 oameni fără lucru.

Starea economiei postbelice a USA se caracterizează prin acumularea continuă în mâinile societăților comerciale-industriale, care nu găsesc piețe de desfacere pentru surplusurile maselor de mărfați și prin reducerea continuă, în legătură cu aceasta, a producției într-o serie de ramuri ale industriei.

Conform datelor Departamentului comerțului, încă la începutul trimestrului al treilea al anului trecut, societățile industriale și comerciale au acumulat mărfuri în suma de record — 53,3 miliarde dolari. Numai în luna Septembrie a anului trecut valoarea mărfurilor nerealizate, a crescut cu 800 milioane dolari, dintre care 600 milioane dolari revin mărfurilor care se află în rețeaua comercială în detalii.

După ultimele comunicări ale presei americane încă o serie de societăți din statele industriale ale USA își reduc considerabil producția, ceea ce aduce concedierea în masă a muncitorilor. Astfel, după datele ziarului „Washington Post”, întreprinderile societății „General Electric” din White Plains (Statul New-York) au redus producția cu 50 la sută, concediindu-se un mare număr de muncitori. Societatea „Indian Motor-cycle Company” din Springfield (Statul Massachusetts) a

America — așa cum este

de N. JIVEINOV

concediat 25 la sută din muncitorii săi și a trecut la un singur schimb în munca. Societatea „Wartington Pump and Machinery Corporation” din Hollywalk (statul Massachusetts) a concediat 20 la sută din muncitori. Societatea „Globe” din Youtik (Statul New-york) a anunțat concedierea a 10 la sută din muncitori. Fabrica de mașini de scris „Corona” a introdus săptămâna de lucru de patru zile pentru 2.000 muncitori ai săi.

Ziarul liberal „New-York Star”, constată starea sanitară rea a unui număr enorm de orașe și localități din USA. Ziarul dă datele anunțate de profesorul de igienă socială, Dr. Wallman, care apreciază starea generală a orașelor și comunelor în felul următor: „în USA nu există niciun oraș, în care condițiile comunale să nu fie incomensurabil mai proaste decât acum zece de ani”.

Dupa datele lui Wallman, 6 mii orașe din USA n'au conducte de apă. 9 mii orașe au nevoie de canalizare. Circa o jumătate din populația USA,

care locuiește în 8.300 orașe, n'are posibilități de curățire a caselor și străzilor de gunoierie. În locurile unde trăiește populația orășenească, 5 milioane de case de locuit, constituind cca 23 la sută din fondul general locativ orășenească, au nevoie de reparații serioase.

Wallman arată „groaznicele condiții anti-sanitare pentru oamenii care locuiesc în regiunile unde sunt situate întreprinderile industriale carbonifere”. Ziarul adaugă că drept urmare a stării antisaniare a orașelor, în USA în decurs de zece ani, au avut loc aproape 2.500 cazuri de bănuțire a bolilor de stomac de masă, jertfele lor constituind 100 mii oameni.

Ziarul „Sun and Times” din Chicago în articolul „Școalele noastre bolnave” scrie în numărul din 21 Noembrie 1948: „E o stare anormală a sistemului nostru școlar. Școalele sunt arhipline. Pentru elevi nu există destui profesori și, ceea ce este și mai rău, copiii noștri nu capătă cunoștințe necesare. Totuși, pentru

întreținerea școlilor se cheltuiesc mai puțini bani decât pentru întreținerea tutunului, cosmeticei, whisky și pentru frecventarea cinematografeilor”.

Ziarul constată mai departe că actualmente 4 milioane copii (după alte date — 6 milioane) nu pot deloc să frecventeze școala deoarece pentru ei „nu ajung locuri în școlile rău întreținute, care reprezintă un fel de cocioabe”.

Deși cele mai mari societăți cinematografice din Hollywood, folosindu-se de conjunctura inflaționistă artificială, tot mai continuă să strângă enorme venituri, totuși creșterea progresivă a depresiunii în industria cinematografică din USA începe deja astăzi să exercite influența ei dăunătoare asupra numeroasei armatei de artiști cinematografici.

La Hollywood sunt fără lucru mai mulți artiști decât oricând. Astfel, după datele pe Noembrie a anului trecut, în studiourile cinematografice au lucrat 372 artiști cinematografici angajați. În timp ce în Martie 1948

ei au fost în număr de 463. Iar în anul 1947 — 742. Încă mai grea e situația artiștilor cinematografici care lucrează fără angajamente.

A crescut considerabil șomajul în rândul artiștilor care lucrează în studioul dela caz la caz (așa numiți „extra”). Astăzi în studiourile cinematografice lucrează abia 400 asemenea artiști, adică de 3 ori mai puțini decât acum 1, 5—2 ani.

Tot mai mulți șomeri cer ajutor „Societății de Asigurare contra șomajului”. Printre artiștii cinematografici care au nevoie de ajutor se întâlnesc tot mai des numele renumitelor „stele” de cinematografi care sunt astăzi nevoite să trăiască cu 20 dolari pe săptămână.

După mărturisirea revistei „Motion Picture Herald”, perspectivele activității de mai departe a industriei cinematografice americane este și mai lipsită de bucurii mai ales în legătură cu reducerea bruscă a exportului produselor cinematografice ale USA.

Cheltuielile de ocupație ale guvernului USA în Japonia i-au costat pe contribuabilii americani 2.705 dolari, dar sfârșitul cheltuielilor mai departe a sute și sute de milioane dolari nu se vede încă.